

Sygn. akt I C 1950/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący SSR Magdalena Glinkiewicz

Protokolant st. sekr. sąd. Bożena Czajkowska

Po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2016 r. w Toruniu.

sprawy z powództwa

D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko:

A. K. i V. K.

o:

zapłatę

orzeka:

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego A. K. kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanej V. K. kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt: I C 1950/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 października 2014r. D. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych A. K. i V. K. kwoty 21.882,08 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, w dniu 31 stycznia 2005r. pozwani zawarli z (...) Bank S.A. (obecnie (...) Bank S.A.) umowę kredytu na zakup samochodu. Spłata kredytu miała nastąpić w okresie od 31 stycznia 2005r. do 2 lutego 2010r. Z uwagi na powstanie przeterminowanego zadłużenia pierwotny wierzyciel wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, który został zaopatrzony sądowną klauzulą wykonalności.

W dniu 30 września 2011r. pierwotny wierzyciel na mocy na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zbył na rzecz powoda wierzytelność przeciwko pozwany wynikającą z umowy nr (...), czego dowód stanowi wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda. Na dochodzona pozwem kwotę składa się : kapitał 4.471,28 zł, odsetki w kwocie 17.410,80 zł (16.273,74 zł odsetki naliczone przez poprzedniego wierzyciela, oraz odsetki w kwocie 1.127,06 zł naliczone przez powoda).

Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości z uwagi brak legitymacji czynnej po stronie powoda, albowiem do pozwu nie został dołączony dowód uiszczenia ceny nabycia wierzytelności, kwota kapitału jak i kwota odsetek w uzasadnieniu pozwu została wskazana w kilku miejscach w różnej wysokości. Nadto pozwani podnieśli zarzut wygaśnięcia zobowiązania, albowiem pojazd został wydany poprzedniemu wierzycielowi, przez co nastąpiło zaspokojenie pierwotnego wierzyciela w całości. Pozwani przedłożyli dowód przekazania pojazdu. Nadto każdy z pozwanych wniósł o zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych.

Strona powodowa została zobowiązana do ustosunkowania się do treści roszczenia w świetle przedłożonego dowodu przekazania pojazdu, nadto do wskazania rozbieżności między wysokością kapitału głównego wskazaną w uzasadnieniu pozwu (kwota 10.411,99 zł i kwota 4.471,28 zł), precyzyjnego wyliczenia odsetek oraz wykazania, iż wszystkie warunki sprzedaży zostały spełnione w terminie 7 dni pod rygorem uznania, że powód nie jest w stanie sprecyzować wysokości dochodzonego roszczenia, wykazać spełnienia wszystkich warunków umowy.

W odpowiedzi pełnomocnik powoda wskazał, że dochodzi zapłaty kwoty 4.471,28 zł tytułem spłaty kapitału, albowiem dłużnicy solidarni po wystawieniu bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 4 maja 2005r., a przed dokonaniem cesji, dokonali częściowej spłaty kapitału, wskutek czego kwota kapitału uległa zmniejszeniu. Nadto strona powodowa podtrzymała swoje wyliczenia co do kwoty dochodzonych odsetek. Pełnomocnik powoda wskazał również, że wszystkie dowodu świadczące o skutecznym nabyciu wierzytelności zostały załączone do pozwu, nadto gdyby powód nie nabył skutecznie wierzytelności nie dysponowałby załączonymi dokumentami, na podstawie których dochodzi roszczenia.

Pełnomocnik powoda nie ustosunkował się do przedłożonego [przez pozwanych dowodu przekazania poprzednikowi prawnemu pojazdu.

W piśmie z dnia 30 listopada 2015r. pełnomocnik pozwanej V. K. wskazał, że (...) Bank S.A. w dalszym ciągu prowadzi egzekucję przeciwko pozwany na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego wskazanego przez powoda w uzasadnieniu pozwu. Zdaniem pozwanej świadczy to o tym, że nie doszło do skutecznego nabycia wierzytelności przez powoda. Nadto powód nie wykazał jak została wyliczona kwota należności głównej, nie wykazał w jaki sposób przejęty samochód został zarachowany na rzecz zadłużenia.

Zarządzeniem z dnia 7 grudnia 2015r. pełnomocnik powoda został wezwany do złożenia oświadczenia w terminie 14 dni kiedy i przez kogo został przejęty samochód marki S. (...) nr rej. (...), czy samochód został sprzedany, jeżeli tak to kiedy i za jaką kwotę, w jaki sposób kwota ta została zaliczona na poczet zadłużenia pozwanych z tytułu umowy zawartej z poprzednikiem prawnym powoda.

Pomimo przedłużenia o kolejne 30 dni terminu do udzielenia informacji strona powodowa nie udzieliła odpowiedzi na wezwanie z dnia 7 grudnia 2015r.

Na rozprawie w dniu 15 lutego 2016r. Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanych o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu motoryzacji.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 31 stycznia 2005r. A. K. i V. K. zawarli z (...) Bankiem S.A. (obecnie (...) Bank S.A.) (dalej: Bank) umowę kredytu nr (...) w kwocie 13.558,14 zł na okres od 1 stycznia 2005r. ze spłatą do dnia 5 lutego 2010r. Kredyt został przeznaczony na sfinansowanie m.in. zakupu przez pozwanych samochodu marki S. (...)r. w kwocie 11.000 zł.

Strony uzgodniły prawne zabezpieczenie kredytu w formie przeniesienia przez kredytobiorcę na bank prawa własności ww. pojazdu pod warunkiem zawieszającym, tzn. że staje się ono skuteczne z datą doręczenia kredytobiorcy pisemnego oświadczenia banku o przejęciu prawa własności pojazdu. Bank mógł złożyć ww. oświadczenie w przypadku braku zapłaty w terminach określonych w umowie dwóch pełnych rat kapitałowo – odsetkowych, za co najmniej dwa okresy płatności.

Bezsporne.

Pozwani zapłacili terminowo 4 lub 5 rat kredytu.

Dowód: przesłuchanie A. K. k. 181

W dniu 4 maja 2006r. Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) wskazując, że istnieje m.in. należność główna w kwocie 10.411,99 zł.

Postanowieniem z dnia 24 maja 2006r. Sąd Rejonowy w Toruniu w sprawie I Co 1363/06 nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności.

Bezsporne.

W oparciu o ww. tytuł wykonawczy Bank złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu R. C. wniosek o wszczęcie egzekucji – sygn. akt I Km 817/07.

Komornik w dalszym ciągu prowadzi przeciwko pozwanym postępowanie egzekucyjne z wniosku (...) Bank S.A. Wezwanie do zapłaty z dnia 5 października 2015r. wskazywało, że do zapłaty obok odsetek i kosztów pozostała kwota należności głównej w wysokości 10.411,99 zł.

Dowód: akta I Km 817/07

W 2005r. pojazd marki S. (...), rok produkcji 1992r., nr nadwozia (...) został wydany przez A. K. pracownikom (...) Bank S.A. Wraz z pojazdem pozwani wydali kartę pojazdu, dowód ubezpieczenia OC i kluczyki. Pracownicy Banku przyjechali w godzinach wieczornych (ok. godz. 20), było ciemno.

Samochód był sprawny technicznie, nie był po wypadku, pozwani użytkowali pojazd 7-8 miesięcy.

Pozwani nie otrzymali żadnego rozliczenia związanego z przejęciem przez Bank pojazdu.

Dowód: protokół przekazania/wydania pojazdu k. 141

przesłuchanie pozwanego k. 181v

Pismem z dnia 3 listopada 2010r. (...) Bank S.A. wezwał pozwanych do wydania samochodu marki S. (...) nr rej. (...), nr nadwozia (...) w związku z naruszeniem umowy kredytu nr (...) z dnia 31 stycznia 2005r.

Dowód: pismo k. 177

W odpowiedzi z dnia 16 listopada 2010r. A. K. przypomniał, że pojazd został przejęty przez Bank już w 2005r. Zwrócił się o podanie aktualnego stanu zadłużenia i podanie w jaki sposób przejęcie pojazdu wpłynęło na wysokość zadłużenia.

A. K. nie otrzymał odpowiedzi na pismo.

Dowód: pismo k. 180

przesłuchanie pozwanego k. 181v

Po skierowaniu przez Bank wniosku do egzekucji komorniczej dłużnicy zobowiązali się do spłaty zadłużenia w kwocie po 200 zł miesięcznie, pieniądze były przekazywane do komornika.

Dowód: akta komornicze I Km 817/07

przesłuchanie pozwanego k. 181v

W dniu 30 września 2011r. pomiędzy (...) Bank S.A. w W. a powodem została zawarta warunkowa umowa sprzedaży wierzytelności.

Bezsporne.

W skład pakietu wierzytelności nabytych od banku przez powoda wchodziła wierzytelność przeciwko pozwanym wynikająca z umowy kredytu nr (...).

Dowód: umowa wraz z aneksem i wyciągiem k.7-24v

Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności faktyczne istotne dla niniejszego postępowania Sąd ustalił na podstawie zgodnych oświadczeń stron, dokumentów, zeznań pozwanego A. K. oraz na podstawie art. 230 k.p.c.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu, albowiem były kompletne i jasne, wraz ze zgodnymi oświadczeniami stron tworzyły dokładny stan faktyczny sprawy. Ich prawdziwość nie budziła w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości. Co więcej wiarygodność przedłożonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Bezsporne jest to, że w dniu 31 stycznia 2005r. pozwani zawarli z Bankiem umowę kredytu gotówkowego. Poza sporem pozostaje fakt, że spłacili w terminie jedynie kilka rat kredytu.

W przedmiotowej sprawie spornym jest, czy roszczenie istnieje, a jeżeli tak to w jakiej wysokości, czy powód w ogóle nabył wierzytelność przeciwko pozwanym.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego A. K., który przyznał, że wraz z żoną wzięli kredyt gotówkowy, przyznał, że spłacili jedynie 4 lub 5 rat kredytu, pozwany opisał w jakich okolicznościach doszło do przejęcia samochodu S. (...) przez Bank, na potwierdzenie swoich słów przedłożył protokół przejęcia pojazdu. Pozwany wskazał, że nie otrzymał rozliczenia pojazdu, nie otrzymał informacji w jaki sposób przejęty samochód został zarachowany przez Bank na poczet spłaty zadłużenia.

Powód wezwany do wyjaśnienia tej kwestii nie ustosunkował się do zarządzenia przewodniczącego, nie wskazał w jaki sposób pojazd został rozliczony, jak został wyceniony, czy został sprzedany, jeżeli tak to za jaką kwotę. Powód w ogóle nie ustosunkował się do kwestii przejęcia przez Bank pojazdu pozwanym. Podobnie nie odniósł się do podnoszonego w piśmie procesowym przez pełnomocnika pozwanej faktu dalszego prowadzenia (również w toku niniejszego postępowania) egzekucji komorniczej na wniosek poprzednika prawnego powoda w oparciu o wystawiony przez Bank bankowy tytuł egzekucyjny, zaopatrzonego w sądową klauzulę wykonalności.

Powód żądając zapłaty kwoty dochodzonej pozwem zobowiązany był zgodnie z art. 6 k.c. do udowodnienia okoliczności, na które powoływał się w toku postępowania. W ocenie Sądu powód nie wywiązał się ze swojego obowiązku.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że powód zawarł z Bankiem warunkową umowę sprzedaży wierzytelności. Bank sprzedał powodowi m.in. wierzytelność przeciwko pozwanym pod warunkiem łącznego spełnienia się warunków szczegółowo opisanych w umowie. Powód został zobowiązany do wykazania, że do spełnienia warunków doszło. W odpowiedzi podał jedynie, że skoro dysponuje dokumentami załączonymi do pozwu to oznacza, że warunki zostały spełnione i wierzytelność została przez niego nabyta. Na potwierdzenie swojego stanowiska nie przedłożył żadnych innych dokumentów. W świetle prowadzonej w dalszym ciągu egzekucji przez komornika na wniosek Banku przeciwko pozwanym na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w sądową klauzulę wykonalności, których kserokopię powód załączył do akt, Sąd nabral wątpliwości co do skuteczności nabycia przez powoda wierzytelności przeciwko pozwanym. Skoro bowiem Bank złożył oryginały dokumentów wraz z wnioskiem do komornika (i znajdując się oryginały tych dokumentów w aktach I Km 817/07) to Bank nie mógł tych dokumentów przekazać powodowi,

mógł jedynie udostępnić mu kserokopie. Tym samym trudno podzielić argumenty powoda, że dowodem na skuteczne nabycie przez niego wierzytelności przeciwko pozwanym było przedłożenie wraz z pozwem dokumentów, które otrzymał od Banku.

Nadto Bank nadal uważa się za wierzyciela pozwanych, albowiem nadal prowadzi przeciwko nim egzekucję wierzytelności, która jest przedmiotem niniejszego postępowania. Wprawdzie samo prowadzenie egzekucji przez Bank nie świadczy o tym, że wierzytelność nie była przedmiotem umowy cesji, jednakże fakt ten w powiązaniu z brakiem potwierdzenia przez powoda, że warunki, o których była mowa w umowie cesji zostały spełnione, rodzi w ocenie Sądu uzasadnione wątpliwości co do nabycia przez powoda wierzytelności, której dochodzi pozwem.

Po drugie, nawet jeżeli przyjąć, że powód skutecznie nabył przeciwko pozwanym sporną wierzytelność, należało uznać, że powód nie wykazał, że wierzytelność istnieje w dochodzonej przez niego wysokości.

Zabezpieczeniem umowy jaka łączyła pozwanych z Bankiem było przeniesienie własności samochodu marki S. (...), rok produkcji 1992 pod warunkiem zawieszającym, tzn. że stawało się ono skuteczne z datą doręczenia kredytobiorcy pisemnego oświadczenia banku o przejęciu prawa własności pojazdu. Bank mógł złożyć ww. oświadczenie w przypadku braku zapłaty w terminach określonych w umowie dwóch pełnych rat kapitałowo – odsetkowych, za co najmniej dwa okresy płatności. Jak wynika z materiału dowodowego Bank już w 2005r. przejął pojazd nabyty w styczniu 2005r. przez pozwanych. Pomimo przejęcia samochodu Bank nie rozliczył umowy kredytu, nie wskazał w jaki sposób przejęcie pojazdu wpłynęło na pozostałą do spłaty wysokość zobowiązania. W bankowym tytule egzekucyjnym, który Bank wystawił w dniu 4 maja 2006r. nadal jako kwota należności głównej widnieje 10.411,99 zł.

Aby prawidłowo rozliczyć i zarachować na poczet zadłużenia wartość przejętego przez Bank pojazdu należałoby ustalić wartość pojazdu na datę jego przejęcia przez Bank. Z materiału dowodowego w żaden sposób nie wynika, czy Bank w ogóle ustalił wartość przejętego pojazdu, jeżeli tak to w jaki sposób, jak wpłynęło to na wysokość zadłużenia, na wysokość odsetek. Tym samym nie wiadomo jaką wierzytelnością, w jakiej wysokości Bank dysponował przeciwko pozwanym w dniu zawarcia z powodem umowy przeniesienia wierzytelności. Tym samym wszystkie wyliczenia dochodzonej przez powoda kwoty są niewiarygodne i praktycznie nie do zweryfikowania.

Powód, pomimo zobowiązania do złożenia pisemnych wyjaśnień kiedy i przez kogo został przejęty samochód marki S. (...) nr rej. (...), czy samochód został sprzedany, jeżeli tak to kiedy i za jaką kwotę, w jaki sposób kwota ta została zaliczona na poczet zadłużenia pozwanych z tytułu umowy zawartej z poprzednikiem prawnym powoda, nie złożył oświadczenia w tej kwestii. Powód zachował się tak jakby ta okoliczność w ogóle nie miała wpływu na istnienie i wysokość zobowiązania pozwanych, podczas gdy wysokość zadłużenia pozwanych z chwilą przejęcia pojazdu przez Bank zmniejszyła się o wartość przejętego pojazdu.

W ocenie Sądu dopiero ustalenie stanu pojazdu, rzeczywistej wartości pojazdu oraz zadłużenia pozwanych na dzień przejęcia pojazdu przez Bank pozwoliłoby na ustalenie zadłużenia pozwanych wobec Banku, a w rezultacie pozwoliłoby na ustalenie w jakiej wysokości powód nabył wierzytelność od Banku i w jakiej wysokości może on dochodzić od pozwanych wierzytelności na drodze postępowania cywilnego.

Pozwani złożyli wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, przy czym w ocenie Sądu dopuszczenie dowodu na okoliczność wartości pojazdu w 2005r. bez możliwości okazania biegłemu pojazdowi, co więcej bez żadnych zdjęć pojazdu, nie pozwoliłoby na prawidłowe ustalenie stanu technicznego pojazdu na dzień przejęcia przez Bank, a tym samym na wiarygodne i rzetelne ustalenie wartości pojazdu na dzień jego przejęcia. Nadto to na powodzie spoczywał ciężar wykazania w jaki sposób przejęty samochód został wyceniony, w jaki sposób (i czy w ogóle) został zarachowany na poczet zadłużenia pozwanych. W świetle tego, że do przejęcia samochodu doszło w 2005r., a pięć lat później w 2010r. Bank wezwał pozwanego do wydania samochodu wraz z dokumentami i kompletem kluczyków, należy przyjąć że Bank w ogóle nie zarachował wartości przejętego pojazdu na istniejące zobowiązanie.

Mając powyższe na uwadze powództwo należało oddalić.

O kosztach procesu Sąd orzekł w myśl art. 98 k.p.c. Powód przegrał sprawę. Każdy z pozwanych był reprezentowany przez innego pełnomocnika. Na celowe koszty poniesione przez każdego z pozwanych składa się opłata skarbowa od pełnomocnictwa 17 zł oraz zwrot kosztów zastępstwa procesowego 2.400 zł.